

- си че съмь человекъ строгъ, и земамъ което не съмь положилъ, и жьнж което не съмь сѣялъ;
- 23 И защо не даде сребро-то ми на лихварь-тъ, така щото азъ като си дойдѣхъ щѣхъ да го при-
- 24 берж съ лихвж-тж? И рече на прѣдстоящы-тѣ: Земѣте отъ него мнаж-тж, и дайте ѣж на то-
- 25 гози който има десеть-тѣ мнасы. (И рекохж му: 26 Господи, той има десеть мнасы). Защото ви казувамъ, че всякому който има ще му ся даде; а отъ того който нѣма, и това що има ще ся
- 27 отнеме отъ него. А мои-тѣ врагове, онѣзи които мя не рачихж да ся воцарѣж надъ тѣхъ, до-
- 28 ведѣте *гы* тука, и посѣчѣте *гы* прѣдъ мене. И *то-ва* като изрече *Иисусъ*, отиваше напредъ и възлѣзуваше въ Иерусалимъ.
- 29 И когато приближи до Вифагїѣж и Вифанїѣж, къмъ горж-тж която ся казуваше Елеонъ, про-
- 30 води двама отъ ученицы-тѣ си, И рече *имъ*: Идѣте въ срещно-то село, въ което щомъ влѣзувате ще намѣрите ждрѣбе вързано, на което никой человекъ не е никога възсѣдалъ; отвържѣ-
- 31 те го и го доведѣте. И ако вы попыта нѣкой: Защо *го* отвързувате? така ще му кажете: За-
- 32 щото трѣбува на Господа. И отидохж проведе-
- 33 ни-тѣ, и намѣрихж както имъ рече. И когато отвързувахж ждрѣбе-то, рекохж имъ стопани-тѣ
- 34 му: Защо отвързувате ждрѣбе-то? А тѣ рекохж: 35 На Господа трѣбува. И доведохж го при Иисуса: и като намѣтахж дрехы-тѣ си на ждрѣбе-то, въс-
- 36 качихж Иисуса. И въ отиваніе-то му, постилахж 37 дрехы-тѣ си по пѣть-тѣ. И когато вече приближаваше до прѣвалж-тж на Елеонскж-тж горж, начнхжхъ всичко-то множество на ученицы-тѣ да ся радувать и да славословять Бога велегласно за вси-тѣ чудеса що бѣхж видѣли; И казувахж: Благословенъ царь-тъ който иде въ име-то Господне; миръ на небе-то и слава въ вышнихъ.